

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně: **NAVOS. a.s.** IČO: 47674857,
se sídlem Čelakovského 1858/27, Kroměříž,
zastoupený advokátkou JUDr. Sylvií Sobolovou, Ph. D.,
se sídlem Praha 1, Jungmannova 24,

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,**
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla soudu doručena dne 27. 10. 2022, domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádala, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout do 30 dnů od právní moci rozsudku o žádosti o podporu žalobkyní podané dne 15. 6. 2018 na dotační projekt „*Snížení emisí TZL na OS 92kt Hustopeče*“, reg. č. CZ.05.2.32/0.0/0.0/17_089/0007353 (dále jen „projekt“) v rámci 89. výzvy operačního programu Životní prostředí 2014-2020 (dále jen „operační program“).
2. Podáním ze dne 5. 6. 2024 žalobkyně sdělila soudu, že žalovaný vydáním rozhodnutí ze dne 19. 12. 2023 žalobou vymáhanou povinnost splnil, a proto žalobkyně bere svou žalobu zpět a současně navrhuje, aby soud řízení o předmětné žalobě zastavil a žalovanému uložil povinnost uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.
3. Žalobkyně doložila do spisu rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2023, č.j. MZP/2023/330/2341, kterým žalovaný žádost o podporu projektu zcela zamítl a řízení o poskytnutí dotace zastavil.
4. Žalovaný ve svém podání ze dne 13. 6. 2024 s odkazem na ust. § 64 soudního řádu správního (dále jen „SŘS“) ve spojení s ust. § 96 odst. 3 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) uvedl, že se zpětvzetím žaloby nesouhlasí. Dále uvedl, že má za to, že vzhledem k tomu, že postupoval v dotačním řízení po právu a nebyl nečinný, nebylo by spravedlivé, aby nesl náklady řízení tak, jak je požaduje žalobkyně. Postup dle § 60 odst. 3 věty druhé SŘS uvedený žalobkyní tak dle názoru žalovaného nelze využít. Žalovaný

- má zároveň za to, že úhrada nákladů řízení před soudy žalobkyni za situace, kdy pro podání takovéto žaloby nebyl důvod, by byla v rozporu se zásadou 3E ve veřejné správě.
5. Proto žalovaný navrhl, aby soud aby soud rozhodnul, že dle § 96 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zpětvzetí žaloby není účinné a žalobu podle ustanovení § 81 odst. 3 SŘS jako nedůvodnou zamítnul.
 6. Dle ust. § 47 s. ř. s. nazvaným „Zastavení řízení“, *soud řízení usnesením zastaví,*
 - a) *vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí,*
 - b) *prohlásí-li navrhovatel, že byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen (§ 62),*
 - c) *stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*
 7. Soud předně uvádí, že s.ř.s. obsahuje svou vlastní ucelenou úpravu zastavení řízení, proto se ustanovení o. s. ř. týkající se zastavení řízení neuplatní. Žalovaný nemá možnost nesouhlasit se zpětvzetím. Soud proto k nesouhlasu žalovaného se zpětvzetím žaloby nebude přihlížet. Má pouze možnost vyjádřit se ke zpětvzetí návrhu resp. k požadavku na zaplacení nákladů řízení, což žalovaný rovněž učinil.
 8. Protože projev vůle žalobkyně je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě ve výroku I. tohoto usnesení zastavil.
 9. Dle § 60 odst. 3 s. ř. s., *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.*
 10. V daném případě je s ohledem na vyjádření žalobkyně rovněž naprosto zřejmé, že žalobkyně vzala podanou žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného (žalovaný rozhodl o žádosti žalobkyně), takže se předmětné soudní řízení tímto stalo již bezpředmětným.
 11. Na druhou stranu je nutné se zabývat rovněž otázkou, nakolik byla žaloba podána důvodně.
 12. Podle § 14n odst. 1 rozpočtových pravidel, *rozhodnutí, kterým se žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci zcela zamítá, poskytovatel vydá nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy vydal veškerá rozhodnutí, kterými jsou finanční prostředky na základě výzvy podle § 14j poskytnuty.*
 13. Městský soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 24. 5. 2023, č.j. 8 A 105/2022 – 69, ve kterém se neztotožnil se s názorem sedmnáctého senátu v jeho usnesení ze dne 28. 3. 2023, č.j. 17 A 94/2022–56, týkající se obdobné věci, že žaloba byla podána opožděně s odkazem na ust. § 14n rozpočtových pravidel. Usnesení sedmnáctého senátu ze dne 28. 3. 2023, č.j. 17 A 94/2022–56, bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2024, č.j. 10 Afs 101/2023-56. V něm kromě jiného NSS uvedl:
 14. „[13] Klíčovou otázkou v projednávané věci tedy je, zda pro rozhodnutí o dotační žádosti společnosti stanoví zvláštní zákon nějakou lhůtu. Řízení o poskytnutí dotace se řídí rozpočtovými pravidly. Rozpočtová pravidla (v § 14q odst. 1) vylučují, aby se v řízení o poskytnutí dotace použil § 71 odst. 3 správního řádu, podle kterého je potřeba rozhodnout v zásadě do 30 dnů (nelze-li rozhodnutí vydat bezodkladně). Sama rozpočtová pravidla nestanoví obecnou lhůtu pro vydání rozhodnutí v řízení o poskytnutí dotace. Stanoví jen lhůtu pro specifický případ: pokud už poskytovatel vydal veškerá rozhodnutí, kterými poskytl

finanční prostředky na základě určité výzvy, vydá rozhodnutí o zbývajících žádostech (tj. rozhodnutí, kterými se tyto žádosti zcela zamítají) nejpozději do 30 dnů ode dne posledního kladného rozhodnutí (§ 14n odst. 1 rozpočtových pravidel).

15. *[14] Ministerstvo neuzavřelo 89. výzvu Operačního programu Životní prostředí 2014–2020 poté, co rozdělilo veškeré finanční prostředky, které byly k této výzvě původně přiřazeny. Nepodpořené projekty byly vloženy do tzv. zásobníku a čekalo se, až se k výzvě přiřadí nové finanční prostředky. Jakmile se nové finanční prostředky objevily, výběrová komise některé původně nepodpořené projekty ze zásobníku „vyzvedla“ a navrhla k podpoře. Tato situace se opakovala několikrát. NSS nyní nemůže hodnotit zákonnost tohoto postupu. Pro projednávanou věc je zásadní jen to, že v době rozhodování městského soudu poskytovatel danou výzvu neuzavřel, respektive nevyloučil, že na základě této výzvy ještě někomu poskytne finanční prostředky. Proto se ve věci nemohla uplatnit lhůta stanovená v § 14n rozpočtových pravidel.“*
16. Rozsudkem městského soudu ze dne 24. 5. 2023, č.j. 8 A 105/2022 - 69, byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2024, č.j. 6 Afs 156/2023 - 29, pro nepřezkoumatelnost. V rozsudku NSS se kromě jiného uvedl:

„[19] V nyní projednávané věci je skutkový stav takový, že projekt žalobkyně nezískal dostatečný počet bodů, a tudíž pokud by nedošlo k žádné změně, nebyl by finančně podpořen. Stěžovatel ovšem projekt zařadil do tzv. zásobníku s tím, že pokud se v budoucnu v dané výzvě operačního programu shromáždí další prostředky, mohl by být podpořen. Následovala fáze provádění auditu Evropskou komisí, jejíž relevance byla hodnocena právě v rozsudku č. j. 14 A 49/2020-79. Po tuto dobu nebylo možné přiznat žalobkyni dotaci z důvodu pochybností o existenci střetu zájmů. Stěžovatel dále poukazoval na to, že v průběhu roku 2021 shromažďoval podklady potřebné k posouzení existence střetu zájmů. Teprve koncem roku 2021 přestala být tato otázka právně významná, neboť Ing. Babišovi zanikla funkce předsedy vlády. Od té doby by stěžovatel mohl vydat rozhodnutí o poskytnutí dotace, ovšem ve výzvě operačního programu není dostatek finančních prostředků. Současně ovšem není výzva ukončena, takže žádost setrvává v tzv. zásobníku. Její zamítnutí by bylo z hlediska stěžovatele předčasné, neboť nelze vyloučit, že ještě bude možné dotaci poskytnout.“
17. NSS dále uvedl, že městský soud se v dalším řízení bude zabývat zákonností praxe stěžovatele, jenž odkládá vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci do doby, než je zřejmé, že byly vyčerpány všechny prostředky alokované do výzvy operačního programu, a je vyloučeno, že do ní budou přiděleny další prostředky.
18. Soud se tedy touto otázkou musel zabývat i při posuzování toho, nakolik byl žalovaný v době podání žaloby nečinný, a dospěl k závěru, že tato praxe je zákonná. Vychází ze znění ust. § 14n rozpočtových pravidel, který stanoví, že rozhodnutí, kterým se žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci zcela zamítá, poskytovatel vydá nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy vydal veškerá rozhodnutí, kterými jsou finanční prostředky na základě výzvy podle § 14j poskytnuty. Soud má za to, že zákon počítá s tím, že v rámci jedné výzvy k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci mohou finanční prostředky tzv. do výzvy přibýt i poté, co se v první fázi finanční prostředky přidělené na tuto výzvu rozdělí mezi úspěšné projekty, např. jejich nevyplacením nebo vrácením dle ust. § 15 rozpočtových pravidel. Těmito prostředky mohou tak být následně podpořeny projekty méně úspěšné. Takový postup je tedy dle zákona možný.
19. Pokud tedy žalovaný rozhodl o žádosti žalobkyně v souladu s ust. § 14n rozpočtových pravidel poté, co byly tyto finanční prostředky na předmětnou výzvu zcela vyčerpány,

nemohl být v době podání žaloby nečinný. Soudu pro úplnost uvádí, že mu nepřísluší se v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti zabývat tím, zda projekt splňoval všechny podmínky proto, aby byl v průběhu výzvy podpořen, a zda tedy mělo být o něm rozhodnuto pozitivně. Touto meritorní otázkou by se mohl soud zabývat pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí o žádosti o podporu projektu.

20. Soud má proto za to, že nenastala situace předvídaná v § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni nevzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud ve výroku II. tohoto usnesení rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. srpna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

